

Î N C H E I E R E

25 martie 2020

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Vladimir Pâslaru,
în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă
de Vladimir Pâslaru împotriva Preturii sectorului Buiucani și șefului Serviciului
Arhitectură și Construcții, Ion Popa, intervenient accesoriu Alexei Levenco,
privind anularea dispoziției,
împotriva deciziei din 16 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 03 ianuarie 2019 Vladimir Pâslaru a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Preturii sectorului Buiucani și șefului Serviciului Arhitectură și
Construcții, Ion Popa privind anularea dispoziției.

În motivarea cererii reclamantul a indicat că este proprietarul apartamentului
nr. XXX și al unui garaj din curtea casei nr. XXX, str. XXX. Consideră că este vătămat
în dreptul său legal de a se folosi de terenurile de pe lângă imobil, în urma
demonțării de către Pretura sectorului Buiucani a construcției de metal aferentă
locului de uscat rufe al locatarilor apartamentului nr. XXX.

Astfel, în toamna a.2015 a modernizat locul de uscat rufe al apartamentului
nr. XXX din imediata vecinătate a garajului său, în dimensiunile 2x3 m și suprafața
de 6,0 m.p., fiind instalată o construcție din 3 țevi profilate legate orizontal cu țevi.
Locul de uscat rufe se află în cel mai îndepărtat loc al curții, fiind estetic și
ecologic, cât și nu prejudiciază ceilalți proprietari de locuințe.

Lucrarea nu se înscrie în categoria construcțiilor provizorii ca fiind obligatorie
pentru autorizare, fapt constatat și de avizul DGAURF al Primăriei mun.Chișinău,
iar proprietarii de apartamente și coproprietarii de imobile din curte au acceptat
mutual reamenajarea locului de uscat rufe. Doar Alexei Levenco, proprietarul
apartamentului nr. XXX, care nu a locuit și nu locuiește în apartamentul numit, a
contestat această lucrare la Inspectoratul de Poliție și la Pretura sectorului Buiucani.

Ofițerul de sector Igor Reul, operând grave încălcări procedurale probele și fără a lua în considerare probele materiale, a pornit la 17 decembrie 2016 împotriva sa un proces contravențional referitor la modernizarea locului de uscat rufe, iar prin decizia definitivă a Curții de Apel Chișinău, a fost anulat procesul-verbal contravențional MAI 03 564988 din 07 decembrie 2016.

Înainte de pornirea procesului contravențional, la 13 iulie 2016, răspunzând petiției lui Alexei Levcenco, Pretura sectorului Buiucani, prin scrisoarea redactată de Ion Popa, șeful Serviciului Arhitectură și Construcții, a confirmat legalitatea locului de uscat rufe al apartamentului XXX. Ignorând Legea nr.190, contrar propriei concluzii din a.2016 și avizului DGAURF, precum și interpretând eronat Regulamentul CMC nr. 10/10 din 04 decembrie 2014 cu privire la procedura de demolare a construcțiilor neautorizate, Ion Popa a emis prescripția de demontare a construcției aferente locului de uscat rufe al apartamentului nr. XXX, care a fost contestată în termen legal, fiind solicitat pretorului anularea acestei prescripții.

Contestația depusă de el a fost respinsă neîntemeiat, probele prezentate au fost ignorate, iar circumstanțele litigiului nu au fost apreciate cuvenit. Astfel la examinarea contestației sale nu au fost luate în considerație și nu s-au expus în mod explicit referitor la scrisoarea nr. P-808/18 a Preturii sectorului Buiucani din 19 noiembrie 2018, scrisoarea nr. P-349/16 din 13 iulie 2016 și prescripția nr. 03 din 26 octombrie 2018, a fost ignorat avizul DGAURF, interpretate greșit prevederile Legii calității în construcții, au fost ignorate prevederile art. 2 alin. (2) care admite neautorizarea construcțiilor provizorii cu suprafețe mai mici de 150 m.p.

La 29 noiembrie 2018 Pretura sectorului Buiucani, fără a-i prezenta dispoziția pretorului, ignorându-i dreptul de a o contesta în instanță timp de 30 de zile, a demontat construcția din metal aferentă locului de uscat rufe. Urmare a acestui fapt, dânsul a contestat dispoziția pretorului Buiucani și acțiunea de demontare a locului de uscat rufe la Primăria municipiului Chișinău, la Procuratura Buiucani și Inspectoratul de Poliție Buiucani, însă fără rezultat.

Procuratura sectorului Buiucani și Inspectoratul de Poliție Buiucani au ignorat probele și argumentele, conformându-se concluziei agentului constator. Primăria municipiului Chișinău nu i-a răspuns la petiție, readresând petiția Preturii sectorului Buiucani, organului împotriva căruia această petiție a fost depusă.

Solicită reclamantul Vladimir Pâslaru, anularea dispoziției pretorului sectorului Buiucani V. Nemerenco în baza căreia în ziua de 29 noiembrie 2018 a fost demontată construcția din metal aferentă locului de uscat rufe al apartamentului nr. XXX, situat în curtea nr. XXX, strada XXX; obligarea lui Ion Popa, funcționar în Pretura sectorului Buiucani, șeful Serviciului Arhitectură și Construcții, să reassembleze pe cont propriu construcția din metal aferentă locului de uscat rufe al apartamentului nr. XXX din curtea XXX, strada XXX; încasarea din contul lui Ion Popa a sumei de 1 (unu) leu, cu titlul de prejudiciu material și moral.

Prin încheierea protocolară din 12 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani lui Alexei Levcenco i s-a atribuit calitatea de intervenient accesoriu de partea pârâtului (f.d. 51).

Prin hotărârea din 26 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată a lui Vladimir Pâslaru (f.d. 61, 81-82).

Prin decizia din 16 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de către Vladimir Pâslaru împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 26 martie 2019 (f.d. 154, 155-161).

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 28 mai 2018, a fost stabilit faptul că la data de 07 decembrie 2016 Vladimir Pâslaru în calitate de proprietar al ap. XXX situat în XXX pe terenul cu nr. cadastral XXX situat în XXX, aflat în posesie comună, în mod arbitrar, fără respectarea procedurii stabilite de lege și anume a prevederilor art. 2, 3, 12, 21 al Legii nr.163/2010, a exercitat dreptul de folosință și posesie a terenului din ograda comună, fără obținerea acordului celorlalți proprietari și coproprietari de construcții ai terenului situat în XXX, fără obținerea certificatului de urbanism, fără obținerea autorizației de construcție a edificat samavolnic o construcție auxiliară pe terenul respectiv, cu dimensiunile 3x2,5m, compusă din platformă și elemente metalice acoperite cu policarbonat, prin care a încălcat drepturile și interesele legitime a celorlalți vecini. Prin același act procesual, fapta culpabilă a lui Pâslaru Vladimir a fost demonstrată.

Astfel, instanța de apel a considerat că, actul judecătoresc de dispoziție menționat are puterea de lucru judecat, iar faptele stabilite în acesta nu se cer a fi dovedite din nou.

Instanța a concluzionat că, dispoziția Pretorului sectorului Buiucani, V. Nemerenco, în baza căreia la data de 29 noiembrie 2018 a fost demontată construcția de metal aferentă locului de uscat rufe al ap. XXX în curtea XXX, str. XXX, s-a emis ca urmare a emiterii prescripției nr. 07 din 26 octombrie 2018, iar în urma neconformării prescripției, precum și respingerii cererii lui Pâslaru Vladimir de anulare a prescripției, demontarea construcției din metal aferentă locului de uscat rufe a fost una legală și întemeiată, iar Ion Popa în calitate de reprezentant al Preturii și exponent al acesteia, nu poate fi obligat la reasamblarea pe cont propriu a construcției din metal aferentă locului de uscat rufe, dat fiind că acesta și-a exercitat nemijlocit atribuțiile sale de serviciu.

Instanța a evidențiat că apelantul Pâslaru Vladimir a solicitat anularea dispoziției, invocând că construcția „carcasa” din țevi din metal pe fundație din beton nu constituie „construcție”, deci nu necesită autorizație, totodată invocă existența unui drept accesoriu în baza Legii nr. 1324 privind privatizarea fondului locativ. La caz, Colegiul a menționat că Legea nr. 163 din 09.07.2010 ce reglementează domeniul construcțiilor, în art. 2 prevede expres că, construcții cu caracter provizoriu – sunt construcții autorizate care, conform documentației de urbanism și de amenajare a teritoriului, au o durată de existență limitată, stabilită de către emitent. Din categoria construcțiilor cu caracter provizoriu fac parte: chioșcuri, gherete, pavilioane, cabine, corpuri și panouri de afișaj, copertine, pergole sau alte obiecte similare.

Totodată, în lipsa unor argumente coerente și convingătoare, precum și a unui suport probator de natură să răstoarne soluția adoptată pe caz, Colegiul a conchis că instanța de fond a elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei și a aplicat corect normele de drept material și procedural, hotărârea fiind legală și întemeiată.

La 12 decembrie 2019 Vladimir Pâslaru a declarat recurs, solicitând casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 26 martie 2019 și deciziei din 16

octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău ca fiind neîntemeiate, cu pronunțarea unei decizii noi prin care să fie admise pretențiile din cererea de chemare în judecată.

În motivarea recursului a indicat că, instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

Argumentele recursului în esență se rezumă la reiterarea temeiurilor faptice ale cauzei, suplimentar fiind invocat că, instanțele au omis să aprecieze obiectiv circumstanțele cauzei și să aplice legea care trebuia aplicată. A menționat că odată cu demontarea carcasi pentru uscarea rufelor, dânsul nu are posibilitatea de a beneficia de dreptul de posesie a curții în care locuiește cu ceilalți vecini.

A menționat că în dispoziția contestată este indicat că dânsul a montat carcasa din țevi de metal în lipsa actelor permise, cu încălcarea Legii nr.163 din 09.07.2010 cu privire la autorizarea executării lucrărilor de construcție. Instanțele au menținut această dispoziție a pretorului, indicând că construcția a fost efectuată fără respectarea procedurii stabilite de lege și anume a prevederilor art. 2, 3, 12, 21 al Legii nr.163 din 09.07.2010 cu privire la autorizarea executării lucrărilor de construcție, a exercitat dreptul de folosință și posesie a terenului din ograda comună, fără obținerea certificatului de urbanism, fără obținerea autorizației de construcție. Însă aceste norme prevăd procedura de obținere a autorizației de construire în cazurile expres prevăzute. La caz, edificarea unei carcasi din metal pentru uscatul rufelor nu necesită autorizație de construire, după cum prevede art.14 din legea sus-menționată. Totodată din această prevedere nu rezultă obligația de a avea acordul scris, confirmat notarial al coproprietarilor terenului.

A specificat că aprecierea instanței de apel precum că construcția sa este o construcție provizorie este eronată și contravine caracterului obiectiv de apreciere a circumstanțelor de fapt, or în realitate carcasa aferentă locului de uscat rufe este o construcție auxiliară.

Consideră că instanțele de fond au dat o calificare eronată circumstanțelor de fapt prin aceea că au admis sancționarea sa în baza unor prevederi legale care nu au legătură causală cu acțiunile sale și nu sunt aplicabile speței, or instanțele au concluzionat referitor la legalitatea actului administrativ care îl sancționează, pentru faptul că nu a respectat procedura de autorizare a unei construcții, care în realitate nu necesită o autorizare.

La 23 martie 2020 de către Alexei Levcenco a fost depusă referință, prin care a solicitat declararea recursului depus de Vladimir Pâslaru inadmisibil, or concluziile instanței de apel și a primei instanțe, sunt în corespundere cu circumstanțele pricinii, iar normele de drept material au fost aplicate corect.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că prezentul litigiu a fost soluționat în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000.

Prin Legea nr. 116 din data de 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

Conform art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000.

Conform art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în

continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, însă rezultând din aceeași normă legală, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va examina admisibilitatea cererii de recurs prin prisma prevederilor Codului de procedură civilă, având în vedere că prezenta procedură de contencios administrativ a fost inițiată până la intrarea în vigoare a Codului administrativ.

Conform art. 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost emisă la 16 octombrie 2019 și expedită participanților la proces la 11 noiembrie 2019 (f.d. 162), iar recurentul a recepționat-o conform avizului de recepție la 20 noiembrie 2019 (f.d.168).

Astfel, recursul a fost depus de Vladimir Pâslaru la 12 decembrie 2019 în termenul stabilit de lege.

Examinând temeiurile recursului depus de Vladimir Pâslaru în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că acesta este inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de

Justiție consideră că recursul depus de Vladimir Pâslaru nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul depus se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de instanțele de judecată ierarhic inferioare, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul specializat al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă, însă din recursul depus nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Vladimir Pâslaru.

În conformitate cu art. 193, 195, 230 și 258 alin. (3) din Codul administrativ, art. 270, 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Vladimir Pâslaru se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Nina Vascan

Victor Burduh